

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 06-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 06-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 06-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-05-2022

01/6 THỨ TƯ TUẦN 7 PHỤC SINH.

Cv 20,28-38; Ga 17,11b-19.

KẾT HIỆP VỚI THIÊN CHÚA, NHỜ CHÚA GIÊ-SU

“Để chúng được nên một như Ta”.

Mỗi chúng ta vốn là loài xác đất vật hèn, mong manh, dễ vỡ, nay còn mai mất. Thế nhưng, được Thiên Chúa Cha yêu thương và ban cho sự sống đời đời, nhờ công nghiệp cứu chuộc của Chúa Giê-su. Ai không xác tín vững chắc chân lý quý giá này, thì thật đáng tiếc cho một đời trần gian vô nghĩa, bụi sẽ hoàn bụi, hư không sẽ hoàn hư không.

Lời Chúa Giê-su hôm nay cho biết: Chúa Cha đã trao phó mỗi chúng ta cho Người, và Chúa Cha không muốn Người để hư mất người nào, nhưng “tất cả đều được cứu rỗi và reo lên: Alleluia – hãy ngợi khen Thiên Chúa”. Vì thế, Chúa Giê-su khao khát mỗi chúng ta đặt trọn niềm tin vào Người, vào Lời Người, để được Người chuộc tội và ban cho sự sống đời đời.

Không có việc gì khó thực hiện trên trần gian này cho bằng việc khiêm nhường để tin và đặt mình trong tay Chúa Giê-su. Mà vì là việc khó, cho nên đức tin luôn là bởi hồng ân của Thiên Chúa, chứ không phải bởi trí khôn, tài năng, hay vốn học.

Mỗi chúng ta đã nhận được hồng ân đức tin qua Bí Tích Rửa Tội, đã trở thành nghĩa tử của Thiên Chúa trong Chúa Giê-su. Nếu chúng ta luôn nhớ đến Chúa Giê-su và kết hiệp với Người mọi lúc, mọi nơi, trong mọi nghĩ suy, lời nói, công việc, thì nhờ Người, chúng ta cũng được kết hiệp nên một với Chúa Cha trên trời. Còn vinh dự nào bằng? Còn hạnh phúc nào hơn!? Khi loài xác đất vật hèn ắt tử, được sống, được vui, được cậy nơi Thiên Chúa quyền năng tối cao hằng sống, và giàu lòng thương xót.

Ước gì các gia đình nhắc nhở nhau đừng quá nặng lòng với vật chất thế gian, với cơm áo gạo tiền, nặng lòng với danh lợi dục, nhưng luôn nhớ đến Chúa Giê-su, và sống Lời Chúa dạy.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống Lời Chúa Giê-su, vì vững tin được hạnh phúc đời này và đời sau nữa. Amen.

02/6 THỨ NĂM TUẦN 7 PHỤC SINH.

Cv 22,30;23,6-11; Ga 17,20-26.

CHÚNG TA NÊN MỘT TRONG CHÚA GIÊ-SU

“Xin cho chúng ta nên một”.

Chúa Giê-su cầu xin với Chúa Cha, cho các môn đệ của Người nên một với nhau, cho tất cả những ai nhờ lời rao giảng của các môn đệ mà tin vào Người, cũng nên một với nhau trong Người, Đấng Cứu Độ duy nhất. Sự kết hiệp nên một của những người tin vào Chúa Giê-su, phải theo chuẩn mực hiệp nhất của Chúa Cha, Chúa Con trong Chúa Thánh Thần. Không đơn giản là sự hiệp nhất mang tính xã giao bên ngoài, lời nói chuốt ngọt, tay bắt mặt mừng, vâng dạ phải phép, quà trao đi tình tặng lại... Nhưng, phải là một sự hiệp nhất khiêm tốn, chân thành, tự huỷ, tự hiến vì phần rỗi của nhau và của mọi người.

Sự hiệp nhất nào không khiêm tốn, thiếu chân thành, không tự huỷ, ngại tự hiến thì không mang lại hiệu quả ơn cứu chuộc, và là sự hiệp nhất đi ngược với đường lối của Chúa Giê-su. Giáo Hội không chấp nhận sự hiệp nhất theo kiểu liên minh quyền lực, phe nhóm cai trị, phân biệt giàu nghèo, giai cấp thấp cao, vì đó là sự hiệp nhất của tư dục, bất chính, bất thiện. Vì thế, bước Hiệp Hành của Giáo Hội hôm nay, không phải là sự cải tổ mới mẻ, nhưng là chấn chỉnh lại cuộc sống của Giáo Hội sao cho đúng với đường lối của Chúa Giê-su đã đi. Hiệp nhất thánh thiện như Cha Con và Thánh Thần luôn là chuẩn mực cho sự hiệp nhất của Giáo Hội, và là bước tiên khởi của Hiệp Hành.

Chúa Giê-su cầu xin cho chúng ta hiệp nhất, vì mục đích tối hậu là “Người ở đâu, chúng ta cũng được ở đó với Người”.

Ước gì các gia đình, các cộng đoàn giáo xứ, hiệp nhất với nhau chân thành, tự huỷ, tự hiến trong cùng một niềm tin yêu, cậy trông Chúa Giê-su. Bây giờ, gia đình, giáo xứ sẽ là cõi thiên đường hạnh phúc nơi trần gian này.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, sống Lời Người dạy, để cùng được sum họp với nhau trên trời. Amen.

03/6 THỨ SÁU TUẦN 7 PHỤC SINH.

Cv 25,13b-21; Ga 21,15-19.

SỨ VỤ MỤC TỬ THEO GƯƠNG MỤC TỬ GIÊ-SU

“Con hãy chặn dắt các chiên mẹ và chiên con của Thầy”.

Chúa Giê-su là mục tử nhân lành. Nhân lành, vì chính Người yêu mến Thiên Chúa Cha, hoàn toàn vâng phục Cha, để đích thực là phiên bản, là dung mạo của Cha “giàu lòng từ bi nhân ái, chậm bất bình và hết sức khoan nhân”.

Giờ đây, khi muốn trao lại cho Phê-rô, sứ vụ mục tử chặn dắt đoàn chiên của Người, Người cũng thẩm vấn Phê-rô về lòng mến yêu tuân phục. Người thẩm vấn Phê-rô đến ba lần: “Simon, con ông Gio-a-na, con có yêu mến Thầy hơn những người này không?”. “Simon, con ông Gio-a-na, con có yêu mến Thầy không?” và “Con có yêu mến Thầy không”. Và Phê-rô cũng phải trả lời đến ba lần. Mặc dầu đến lần thứ ba, Phê-rô có vẻ buồn rầu, vì nghĩ rằng: Thầy mình chưa đủ tin, nhưng ông đã khiêm tốn dẹp bỏ tự ái, ngộ ra ý tốt lành của Chúa, mà trả lời: “Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy”.

Quả thực, Chúa Giê-su biết rõ mọi sự. Người biết sứ vụ mục tử Người trao, đòi hỏi nơi môn đệ không chỉ mến yêu Người, mà vì yêu Người, còn phải tuyệt đối từ bỏ tận căn cái tôi của mình, phải dững cảm, và kiên trì yêu, mới có thể chu toàn được.

Vì thế, khi trao sứ vụ mục tử cho Phê-rô, Người phải cẩn kẽ hỏi Phê-rô đến ba lần về chữ “yêu”, để không phải là một lời thừa bông bột, nhưng là một quyết định dứt khoát. Và sau đó, Người báo trước cho Phê-rô biết về việc phải dững cảm kiên trì trong sứ vụ mục tử, vì yêu Chúa, vì yêu chiên, cho đến chết.

Cha mẹ là những mục tử, và con cái là đoàn chiên. Ước gì các cha mẹ luôn yêu Chúa nhiều, để có thể yêu nhau nhiều, yêu con cái nhiều và yêu tất cả mọi người với tình yêu khiêm nhường, từ bỏ, tự huỷ và tự hiến như Chúa Giê-su Mục Tử.

Lạy Chúa, xin cho các cha mẹ luôn yêu mến vâng phục Chúa, sống Lời Chúa, để có thể dẫn dắt đoàn chiên gia đình. Amen.

04/6 THỨ BẢY TUẦN 7 PHỤC SINH.

Cv 28,16-20.30-31; Ga 21,20-25.

LỜI CHÚA TÒN TẠI MÃI

“Chính môn đệ này làm chứng về những việc đó và đã viết ra”.

Sau khi nhận sứ vụ mục tử, và lời tiên báo sẽ phải chết vì Tin Mừng, Phê-rô quay lại thấy Gioan theo sau, ông hỏi Chúa Giê-su: “Còn người này thì sao”? Chúa Giê-su đáp: “Nếu Thầy muốn nó cứ ở lại mãi cho tới khi Thầy đến thì việc gì đến con? Phần con, cứ theo Thầy”. Không phải Gioan ở lại mãi, mà là Tin Mừng của Chúa Giê-su mà Gioan viết ra sẽ tồn tại tới tận thế.

Vâng! Mỗi người có một ơn gọi tham gia cộng tác với Chúa trong kế hoạch cứu rỗi của Chúa. Dầu ơn gọi riêng, và có thể rất riêng, nhưng tất cả đều cùng hướng tới mục đích duy nhất mà Chúa muốn, đó là “làm cho mọi người được cứu rỗi”. Sứ vụ của Phê-rô là Mục Tử. Còn Sứ Vụ của của Gioan là ghi chép lại những Lời dạy và cuộc đời của Mục Tử Giê-su, để Phê-rô theo đó, mà loan báo Lời Tin Mừng cứu rỗi cho mọi người.

Thánh Gioan kết thúc bản Tin Mừng, rằng: “Chính môn đệ này làm chứng về những việc đó và đã viết ra, và chúng tôi biết lời chứng của người ấy xác thật”. Chữ “chúng tôi” trong câu này có thể hiểu là “các tông đồ của Chúa Giê-su” đều chứng thực.

Đức tin của Giáo Hội, dựa trên nền tảng đức tin của các Tông Đồ, mà chúng ta gọi là Tông Truyền, một trong 4 đặc tính của Giáo Hội. Giám Mục địa phương tiếp quản sứ vụ Tông Đồ, là Mục Tử của đoàn chiên, vừa là Thầy dạy Đức Tin, vừa là Người bảo vệ Đức Tin của chúng ta. Gần đây, một số người phản đối Giám Mục của mình, khi các Ngài lên tiếng bảo vệ Đức Tin Công Giáo. Thật đáng tiếc. Ước gì các gia đình yêu mến và vâng phục Giám Mục của mình, qua các linh mục thánh thiện, cầu xin cho các Ngài nên một với Mục Tử Giê-su, để chúng ta được chăm sóc, được yêu thương, được dưỡng nuôi, được cứu rỗi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, vâng phục Giáo Hội, lắng nghe và thực hành Lời Chúa Giê-su dạy. Amen.

05/6 CHÚA NHẬT CHÚA THÁNH THẦN HIỆN XUỐNG
Cv 2,1-11; 1Cr 12,3b-7.12-13; Ga 20,19-23.

NÊN MỘT THÂN THỂ TRONG CHÚA THÁNH THẦN

“Như Cha đã sai Thầy, Thầy cũng sai các con: Các con hãy nhận lấy Thánh Thần”.

Chúa Giê-su hiện ra với các tông đồ, Người nói: “Bình an cho các con”. Rồi Người thổi hơi vào các ông và nói: “Các con hãy nhận lấy Thánh Thần”.

Hắn là, bấy giờ, các tông đồ cũng chưa có thể thấu hiểu “Chúa Thánh Thần” là ai, như thế nào, nhưng tin Thầy mình đã Phục Sinh và vui mừng đón nhận. Rồi từ đó, có thể các tông đồ cũng không hiểu tại sao lòng mình bình an, vững tin vào Chúa Phục Sinh, luôn yêu thương hiệp nhất, tham gia cộng tác với nhau hết tình, hết mình, hăng hái chu toàn sứ vụ loan Tin Mừng Cứu Rỗi và can đảm làm chứng cho Nước Thiên Chúa. Bởi, không thể thấu hiểu Chúa Thánh Thần bằng trí khôn, trí hiểu, hay học hàm học vị, nhưng rồi, các ông sẽ dần cảm nghiệm ra, sự hoàn thiện ấy chính là ơn phù trợ của Chúa Thánh Thần.

Quả thực, ân sủng của Chúa Thánh Thần làm cho chúng ta tin và vững tin, hiệp thông, tham gia, và chu toàn sứ vụ, như Thánh Phao-lô giải thích: “Không ai có thể nói "Đức Giêsu là Chúa" mà lại không do Thánh Thần. Vậy có nhiều thứ ân sủng, nhưng chỉ có một Thánh Thần. Có nhiều thứ chức vụ, nhưng chỉ có một Chúa. Có nhiều thứ công việc, nhưng chỉ có một Thiên Chúa, là Đáng làm mọi sự trong mọi người. Sự xuất hiện của Thánh Thần được ban cho từng người, tùy theo lợi ích.... Vì chung trong một Thánh Thần, tất cả chúng ta được thanh tẩy để làm nên một thân thể, cho dù là Do-thái hay dân ngoại, nô lệ hay tự do: tất cả chúng ta đã uống trong một Thánh Thần”.

Lạy Chúa, mỗi gia đình chúng con đây là một Giáo Hội thu nhỏ. Xin cho các gia đình luôn khiêm tốn nhận ra sự hèn kém của mình, luôn cầu xin và đón nhận Chúa Thánh Thần, để yêu thương hiệp nhất, và làm chứng cho Tin Mừng của Chúa. Amen.

06/6 LỄ ĐỨC MA-RI-A, MẸ GIÁO HỘI
St 3,9-15.20 (hoặc Cv 1,12-14); Ga 19,25-34.

NGƯỜI MÔN ĐỆ ĐƯA MẸ VỀ NHÀ MÌNH

“Đây là mẹ của anh”.

Người nữ đầu tiên trong nhân loại là bà E-và, đã bắt tuân phản nghịch Chúa, làm cho con cháu loài người của bà, cũng liên lụy tình trạng bị thất sủng và phải chết đời đời.

Thiên Chúa yêu thương con người, đã chuẩn bị cho con người, một người nữ “xin vâng” và luôn làm theo thánh ý Thiên Chúa, đó là Mẹ Maria. Mẹ sinh Chúa Giê-su, Đấng chuộc tội và cứu rỗi nhân loại, để ai tin Người, được sống đời đời.

Từ lời “xin vâng” trong biến cố truyền tin, đến xin vâng cả một đời, và nhất là lời xin vâng dưới chân thập giá: “Này là con của Mẹ” và “Này là Mẹ của con”. Và Tin Mừng Thánh Gioan ghi lại: “Và từ lúc ấy, người môn đệ đưa Mẹ về nhà mình”.

“Nhà mình” của Thánh Gioan, bấy giờ, là nhà của các tông đồ, là gia đình các tông đồ, là Giáo Hội tiên khởi.

Qua bao Công Đồng, Giáo Hội đã xác nhận vai trò của Đức Mẹ là Mẹ Giáo Hội, nhưng đến đời Đức Thánh Cha Phan-xi-cô mới chính thức thiết lập lễ “Đức Maria, Mẹ Giáo Hội”, liền ngay sau lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống. Và Lời Chúa hôm nay, mời gọi mỗi người, mỗi nhà hãy tin tưởng yêu mến “mẹ mình” nhiều hơn, và “hân hoan đón Mẹ về nhà mình, vào tâm hồn mình, vào sinh hoạt với gia đình mình, với giáo xứ mình”.

Tháng năm, ở nhiều Giáo Xứ, có một sinh hoạt thật ý nghĩa, đó là: mỗi đêm, kiệu Đức Mẹ đến một gia đình, đọc kinh lần chuỗi, và Mẹ ở lại đó với gia đình đêm ấy. Tất cả cùng hát lên: “Mẹ ở đây với con dẫu vui buồn dù sương khổ, Mẹ con cùng nhau sót chia, Maria Mẹ ơi. Những năm dài đã qua rồi, có tình thương Mẹ cao vời, gia đình con và giáo xứ con luôn nhờ Mẹ”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn ca tụng Mẹ đã sinh ra Đấng Cứu Chuộc, tạ ơn Mẹ là Mẹ của gia đình, luôn yêu mến và noi gương Mẹ sống Lời Chúa, yêu mến Chúa luôn. Amen.

06/6 THỨ HAI TUẦN 10 TN.

1 V 17, 1-6; Mt 5, 1-12

KHÔNG NẶNG LÒNG VỚI DANH LỢI DỤC

“Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó”.

Mở đầu bài giảng trên núi, còn gọi là Tám Mối Phúc Thật hay Hiến Chương Nước Trời, Chúa Giê-su nói: “Phúc cho những ai có tinh thần nghèo khó, vì Nước Trời là của họ”, và tiếp theo là bảy mối phúc khác.

Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô nói: “Mọi sự dữ đều đi ngang qua đồng tiền”. Ý Ngài muốn nói đồng tiền đại diện cho mọi thứ vật chất trần gian này. Bởi người trần gian chúng ta thường nghĩ, thường nói, thường ảo rằng : “Có tiền mua tiên cũng được”, nên cứ để mãi nặng lòng với đồng tiền. Bây giờ, ra công gắng sức kiếm tiền, rồi tích lũy, rồi hưởng thụ phần mình ở đời này và tự nghĩ như thế là thành công, là hạnh phúc.

Đáng tiếc thay, có biết bao người giàu có vẫn không cảm thấy hạnh phúc ngay ở đời này, hướng chỉ nói đến đời sau. Mới đây, đại gia Trung Nguyên lên tiếng: “Tiền nhiều để làm gì?”, như một lời nuôi tiếc, và ngộ ra, hạnh phúc gia đình quý hơn tiền.

Thế thì “tinh thần nghèo khó” có thể hiểu là không bị lệ thuộc vào đồng tiền, với danh lợi dục trần thế gian. Vợ chồng nào quá lệ thuộc vào đồng tiền thì dễ bất an bất bình, bất hạnh. Gia đình nào quá lệ thuộc đồng tiền, anh em khó nhìn mặt nhau, khó thương nhau. Bất kỳ ai, quá nặng lòng với đồng tiền, là tín hiệu của đức tin cậy mến Chúa có nguy cơ giảm sút đến mất trắng!

Người thanh thoát với đồng tiền, mới có thể đặt trọn niềm tín thác vào Chúa, mới có đức hiền lành, mới thấu được nỗi đau chính đáng, mới khát khao điều công chính, mới biết xót thương người, mới giữ tâm hồn xứng đáng đền thờ Thiên Chúa, mới mang lại an hoà cho người và sẵn sàng hy sinh cho Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa trên hết mọi sự thế gian này, để lòng thanh thoát mà thực hiện các mối phúc Chúa Giê-su đã hứa ban tặng cho ai Sống Lời Người. Amen.

07/6 THỨ BA TUẦN 10 TN.

1V 17,7-16; Mt 5,13-16.

MẶN YÊU THƯƠNG, SÁNG ĐỨC CÔNG CHÍNH

“Các con là sự sáng thế gian”.

Muối mặn, để ướp cho mặn đời. Muối không mặn, thì làm sao mà ướp. Đèn sáng, để soi sáng. Đèn không sáng, thì lấy sáng đâu mà soi! Muối còn mặn, là người còn biết nghĩ đến nhau, biết cần có nhau, là người còn biết yêu nhau, người còn biết chạnh lòng xót thương nhau, biết sẻ chia cho nhau, biết giúp nhau làm tươi mới, làm sinh động cho cuộc đời này đáng sống, đáng trân quý. Người vô cảm, phụ tình, vong ân, bất hiếu, bất nghĩa thì có khác gì hạt muối đã nhạt nhẽo, tro vơ! Đèn phải sáng, đèn còn sáng là người còn sống đức tin cậy mến vững bền, còn kiên trung giữ cho đời sống tốt lành công chính, để mọi người nhìn thấy đời sống chuẩn mực ấy mà bước đi trong ánh sáng chân lý của Chúa.

Khi dựng nên chúng ta, Thiên Chúa đặt định trong mỗi người một “trái tim biết yêu” và “nỗi khát vọng hạnh phúc vô biên”. Thế nhưng, sự sa ngã do lòng kiêu căng, đã làm cho trái tim và lòng khát vọng không còn hướng về Thiên Chúa là đối tượng yêu, đối tượng hạnh phúc nữa, nhưng lại quy hướng về mình, hướng về những thực tại hư hèn, chóng vánh, tiêu tan!

Hoá ra, yêu thương và đức công chính là ân sủng của Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, nhờ công nghiệp của Chúa Giê-su. Ai dám nói mình yêu Chúa, yêu người, theo cách yêu của Chúa Giê-su, mà không cần có ơn của Chúa? Thảo nào, có những lời cầu xin thật khiêm nhường: “Xin cho con yêu người yêu đời”, “Xin cho trái tim biết yêu, những mảnh đời bất hạnh...”

Ước gì, các gia đình cũng tha thiết nguyện xin “Lạy Chúa, xin cho chúng con yêu vợ, yêu chồng, yêu con cái, yêu mọi người theo cách yêu của Chúa Giê-su”. Xin cho chúng con sống công chính, và chiếu sáng đức công chính giữa đời bất chính này, nhờ lắng nghe, và thực hiện Lời Chúa Giê-su dạy. Amen.

08/6 THỨ TƯ TUẦN 10 TN.
1V 18,20-39; Mt 5,17-19.

LUẬT ĐỂ SỐNG, KHÔNG PHẢI LUẬT ĐỂ NÓI
“Thầy không đến để huỷ bỏ, nhưng để kiện toàn”.

Một người trẻ tân tòng, ở Giáo Xứ Hạnh Thông Tây, Gò Vấp, chia sẻ rằng: “Lúc chưa theo đạo, con đã đọc nhiều sách học làm người, nhưng khi đọc Lời Chúa Giê-su dạy “hãy yêu kẻ thù và cầu nguyện cho những kẻ ngược đãi anh em”, thì lòng con đã mở ra: “Đây mới đích thực là chân lý làm người”. Bây giờ, con say mê đọc Tin Mừng, và nhận ra, toàn bộ Tin Mừng, không có chỗ nào bất nhất; Lời Chúa Giê-su dạy và việc Chúa Giê-su làm luôn là một, không có chuyện “ngôn hành bất nhất”, “nói một đường, làm một nẻo”. Chúa Giê-su là chân lý làm người”.

Xin cảm ơn người bạn trẻ! Hoá ra, luật đời, lời người đời, tình đời, vẫn luôn dừng lại ở chỗ “không có gì chắc chắn” vì thường “ngôn hành bất nhất”. Chúa Giê-su không muốn chúng ta dừng lại ở cách sống “biết luật, hiểu luật” để né luật, theo kiểu không phạm luật là đủ rồi. Người nói: “Thầy không đến để huỷ bỏ lề luật, nhưng để kiện toàn”. Và chính Người, đã thực hiện sự kiện toàn ấy, bằng chính cuộc sống yêu rất thật của Người.

Hai điều luật quan trọng nhất trong đời người công giáo là “Kính mến Chúa, và yêu thương người”, đã được Chúa Giê-su thực hiện bằng chính cuộc sống khiêm nhường, vâng phục Chúa Cha, và tự huỷ tự hiến mạng sống mình để cứu chuộc nhân loại.

Vậy, xin đừng nói “Con tin cậy mến Chúa”, mà vẫn nặng lòng với vật chất thế gian, vẫn còn tin vợ thờ quấy, vẫn hy vọng bà thấy bói nói đúng, hay con chuột túc, con nhện sa là điềm chẳng lành! Xin đừng nói “yêu vợ, yêu chồng, yêu con cái” mà chẳng dám bỏ cái tôi to đùng, chẳng thứ tha, ngại hy sinh, ngại gian khổ, chỉ cầu an, cầu nhàn, cầu lợi cho riêng mình thôi.

Lạy Chúa, Chúa Giê-su đã kiện toàn lề luật, bằng cuộc sống của Người. Xin cho các gia đình sống mến Chúa, yêu người, như Lời Chúa Giê-su đã dạy và như Người đã sống. Amen.

09/6 THỨ NĂM TUẦN 10 TN.

1V 18,41-46; Mt 5,20-26.

KHÔNG GANH TỴ, NHƯNG NGHĨ TỐT CHO NHAU

“Ai phân nộ với anh em mình, thì sẽ bị toà án luận phạt”.

Tiếp câu chuyện “Chúa Giê-su kiện toàn lề luật”, hôm nay Tin Mừng chỉ rõ cho chúng ta cách sống luật yêu người. Yêu người thì không giết người. Yêu người, thì làm cho người được sống, được sống vui, được hạnh phúc.

Nghe nói đến chuyện giết người, ai trong chúng ta cũng ghê sợ, và chúng ta vẫn thường nói: “Tôi không giết người”. Thế nhưng, Chúa Giê-su muốn chỉ rõ ra cho chúng ta hiểu rằng: luật không chỉ cấm giết người bằng dao, bằng gươm hay hung khí, mà còn cấm cả việc giết người bằng sự xúc phạm làm tổn thương, bằng lời nói làm đau lòng người cho đến chết!

Quả thực, chúng ta đã giết nhau không bằng hung khí, nhưng có khi chỉ cần một ánh mắt khi bỉ, một cách ứng xử tồi tệ, một ý nghi ngờ, một kết luận bất tín, một lời nguyên rủa.

Có người nói: “Người nổi tiếng, mỗi ngày có năm ba lần chết”: Chết vì lòng ganh tỵ của người khác. Người kiêu căng ganh tỵ luôn muốn đạp đổ, phủ nhận, bôi bác, thêu dệt chuyện xấu xa để giảm giá trị người nổi tiếng. Cũng vì ganh tỵ, nên họ mất ăn mất ngủ: “Đêm nằm nghĩ mãi không ra, tại sao thằng ấy lại là nhà thơ”. Thế rồi kể chuyện đời xưa của người nổi tiếng: “Ngày xưa nó bán bánh canh, bây giờ thất nghiệp nó thành nhà thơ. Chỉ thương lũ nhỏ bơ vơ, làm giàu thì khó, làm thơ dễ òm”.

Chuyện đời là thế! Còn trong nhà mình, trong gia đình công giáo mình, trong Giáo Hội mình, có lẽ nào cũng vậy sao?

Ước gì vợ chồng con cái, anh chị em trong gia đình, và mọi người trong cộng đoàn, quyết bỏ lòng kiêu căng, ganh tỵ, và luôn có những ý nghĩ tốt đẹp về nhau, có những lời nói cảm thông, thấu hiểu, chia sẻ, nâng đỡ nhau và giúp nhau nên thánh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn yêu thương nhau, tôn trọng nhau, và giúp nhau sống vui, sống thánh. Amen.

10/6 THỨ SÁU TUẦN 10 TN.

1V 19,9a.11-16; Mt 5,27-32.

GIỮ CHO TÂM HỒN TINH TUYỀN, THANH KHIẾT

“Ai nhìn người nữ mà ước ao phạm tội, thì đã ngoại tình với người ấy trong lòng rồi”.

Chúa Giê-su nói: “Ai nhìn người nữ mà ước ao phạm tội, thì đã ngoại tình với người ấy trong lòng rồi”.

Không đợi đến hành vi phạm tội, mà chỉ cần có ước muốn trong lòng, là đã thành tội. Bởi vì, những ước muốn xấu xa, nếu không dập tắt đi, thì nó sẽ dẫn chúng ta đến những hành vi xấu xa, tội lỗi. Vì thế, việc giữ điều răn thứ 6 và thứ 9, phải tẩy trừ những dục vọng xác thịt, và luôn giữ cho lòng mình tinh tuyền, thanh khiết, để tâm hồn xứng đáng là nơi Thiên Chúa ngự trị.

Con người vốn là “một nửa cái con, và một nửa cái người”. Thuyết duy vật chủ trương sống “nửa cái con” nhiều hơn “nửa cái người”. Họ dùng mọi thứ văn minh để phục vụ con người sống “nửa cái con”, và phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa.

Ông Năm hay nói với bà Năm: “Em xem gì trên Ti vi? Em có thấy chuyện gì cũng quảng cáo không? Có những thứ quảng cáo đi ngược với nhân đức khiết tịnh Ki-tô giáo không?”.

Và ông dặn con cái: “Phải biết sử dụng chiếc điện thoại thông minh vào những việc ích lợi phần hồn, phần xác. Tránh cho xa, và đừng sa ngã vào những thứ phim, ảnh khiêu dâm, gợi dục”.

Có điều đáng tiếc: người phụ nữ thời đại duy vật này có vẻ như không chấp nhận chuẩn mực thẩm mỹ của họ là sự kín đáo. Họ tự đánh mất giá trị của mình mà không hề hay biết!

Ước gì các gia đình nhắc nhở nhau giữ lòng mình tinh tuyền thanh khiết, nhắc nhở bạn trẻ về chuẩn mực của cái đẹp, về giá trị của con cái Thiên Chúa, và nhất là, nhắc nhở nhau đừng có ước muốn hư hèn, cũng đừng làm cơ cho người ta phạm tội.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn sống Lời Chúa, luôn giữ tâm hồn tinh tuyền, thanh khiết, luôn yêu mến Chúa trên hết mọi sự, để tâm hồn luôn xứng đáng là nơi Chúa ngự trị. Amen.

11/6 THÁNH BÁC-NA-BA, TÔNG ĐỒ
Cv 11,21b-26;13,1-3; Mt 10,7-13.

LÃNH NHẬN VÀ TRAO BAN

“Các con đã lãnh nhận nhưng không, thì hãy cho nhưng không”.

Ông trả với bạn, ông Tư nói: “Không biết các ông thế nào, riêng tôi, mỗi lần nghe câu “Chúa trả công” trong văn chương kinh nguyện nhà đạo mình, là tôi cảm thấy ngượng lắm”. Có người lên tiếng: “Thì mình làm việc cho Chúa, Chúa trả công cho mình, là đúng rồi, có gì đâu mà ngượng?”. Ông Tư lại nói tiếp: “Cả câu “làm việc cho Chúa’ nữa, tôi thấy cũng không ổn. Biết rằng “Chúa như người chủ vườn nho, gọi mỗi chúng ta vào làm vườn nho cho Người, và Chúa trả công cho từng người. Thế nhưng, cách trả công “không sòng phẳng” của Chúa, cho tôi hiểu rằng: không phải Chúa trả công, mà là Chúa ban thưởng theo ý yêu của Chúa... Tôi thì quý cách nói của Thánh Phanxico As-si-di trong kinh hoà bình rằng: “Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa... xin Chúa dùng con... xin Chúa dạy con... xin Chúa mở rộng lòng con”. Tất cả là bởi ơn Chúa. Chúng mình chẳng có công chi mà Chúa phải trả công”.

Vâng, không phải chúng ta làm gì cho Chúa, nhưng nhờ ơn Chúa, chúng ta được “làm việc với Chúa, làm việc của Chúa”. Đó là ân sủng. Vậy, xin đừng nói tôi “làm việc cho Chúa”, mà tự tôn sức riêng tôi, và nghĩ đến việc Chúa phải trả công cho tôi!

Sách Công Vụ Tông Đồ kể chuyện Chúa dùng Bar-na-ba rằng: “Đang khi các ông làm việc thờ phượng Chúa và ăn chay, thì Thánh Thần phán bảo các ông rằng: "Hãy để riêng Saolô và Barnaba cho Ta, để làm công việc mà Ta đã chỉ định".

Cũng vậy, Chúa đã mời và dùng mỗi chúng ta vào “làm việc với Chúa”. Hãy làm việc để tạ ơn Chúa, bằng cách trao ban ân sủng đức tin và ơn cứu rỗi mà mình đã lãnh nhận cho mọi người.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình “làm việc với Chúa để tạ ơn Chúa”, đó là yêu mến Chúa, và sống Lời Chúa giữa đời. Amen.

11/6 THỨ BẢY TUẦN 10 TN.

1 V 19, 19-21; Mt 5, 33-37

SỐNG THẬT THÀ VỚI CHÚA, VỚI NHAU

“Thầy bảo các con: đừng thề chi cả”.

Lời Chúa mời gọi chúng ta sống thật thà với Chúa, với nhau. Đừng giả hình, đừng gian dối. Đừng đôi chối, đừng thề thốt!

Có người mắc bệnh “có ít xít ra nhiều”. Ghét ai thì “xấu ít, xít ra xấu nhiều”, thương ai thì “tốt ít, xít ra tốt nhiều”. Dầu có “nói tốt hay nói xấu”, thì cũng không đẹp lòng Chúa, chẳng vui lòng nhau, bởi, cách sống ấy là cách sống dối, cách sống không thật. Nói xấu quá để loại trừ, nói tốt quá để nịnh nọt, vụ lợi!

Thêm nữa: “Người nói dối, thì hay thề gian. Kẻ nói thật, không cần chi thề thốt”. Bởi, chính sự thật sẽ làm chứng cho người nói thật, và chính sự dối trá sẽ lên án người dối trá.

Không phải để tự bào chữa cho chúng ta, nhưng quả thực, con người chúng ta đã sống dối từ thừa tổ tông loài người sống dối với Thiên Chúa, và cái gien “gian dối” ấy, nó còn tàng ẩn trong mỗi chúng ta. Thử khiêm tốn mà xét mình mỗi tối, xem một ngày qua chúng ta có bao nhiêu lời nói dối, bao nhiêu ý nghĩ dối với Chúa, với lòng mình, dối với gia đình, dối với mọi người. Chuyện dối ấy có thể là một lén lút, một giấu diếm, một quanh co, một tránh né, một từ chối sự thật, một ảo tưởng.

Chúa muốn chúng ta hãy sống thật thà với Chúa, với chính mình, với mọi người. Đừng bỏ vạ, cáo gian, đừng đặt điều vu khống, đừng nói dối, thề gian, vì cách sống ấy là dấu chỉ cho biết chúng ta đang để lòng mình cho ma quỷ dẫn dắt. Cũng đừng vì kiêu căng, sợ mất sĩ diện mà phải nói dối, phải quanh co, bởi khi đã nói dối thì còn sĩ diện nào đâu mà sợ mất! Lương tâm một người con cái Chúa, dầu cho là bậc sống nào, cũng không cho phép chúng ta nói dối, sống dối, quanh co, chối tội.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống thật thà ngay chính với Chúa và với nhau, để tinh thần sự thật đẹp ý Chúa, và là nguồn sống nuôi dưỡng bình an và hạnh phúc gia đình. Amen.

12/6 CHÚA NHẬT. LỄ CHÚA BA NGÔI
Cn 8,22-31; Rm 5,1-5; Ga 16,12-15.

TRONG BA NGÔI HIỆP NHẤT

“Tất cả những gì Cha có, đều là của Thầy; Thánh Thần sẽ lãnh nhận từ nơi Thầy mà loan truyền cho các con”.

Lời Chúa hôm nay Mạc Khải về Mầu Nhiệm Thiên Chúa.

Sách Châm Ngôn cho biết Thiên Chúa tự hữu, hằng có, có trước muôn loài muôn vật, và là Đấng Sáng Tạo muôn loài muôn vật. Chúa Con và Chúa Thánh Thần bởi Chúa Cha mà ra, nhưng Ba Ngôi hiệp nhất trong cùng một bản tính Thiên Chúa.

Nhưng, chúng ta biết, bởi con người đã là loài mê muội vì tội lỗi, cho nên, nếu không có sự mạc khải của Chúa Giê-su về Ba Ngôi Thiên Chúa, thì hẳn là không ai có thể hiểu được một trang kinh thánh cụ ước nào về Thiên Chúa cả.

Quả thực, Chúa Giê-su Ki-tô, Người mạc khải cho chúng ta biết: Người là Con Thiên Chúa, là Ngôi Lời của Thiên Chúa Sáng Tạo, và cũng là Lời Cứu chuộc nhân loại khỏi án chết muôn đời, Lời phục hồi quyền nghĩa tử của Thiên Chúa cho mỗi chúng ta. Người đến trần gian để thực hiện ý định cứu rỗi của Chúa Cha, với sự phù trợ của Chúa Thánh Thần, vì thế, ai tin Người, là tin Cha và tin Thánh Thần của Người.

Kết phần Phụng Vụ Thánh Thể, chủ tế công bố: “Chính nhờ Người, với Người và trong Người, mà mọi danh dự và vinh quang đều qui về Chúa, là Cha toàn năng, trong sự hợp nhất của Chúa Thánh Thần đến muôn đời”, và chúng ta thưa Amen.

Ước gì khi vang lên lời thưa Amen, mỗi người sẽ cảm niềm vui tuyệt hảo được sống trong tình yêu của Chúa Ba Ngôi, và xây dựng gia đình mình thành một “gia đình khiêm nhường, yêu thương, tôn trọng, hiệp nhất theo chuẩn mực của gia đình Ba Ngôi Thiên Chúa”, để cùng hiệp hành với Giáo Hội.

Lạy Chúa Ba Ngôi, chúng con chúc tụng và tạ ơn Chúa, đã xót thương chúng con vô cùng. Xin cho mỗi nhà chúng con sống xứng đáng là đền thờ của Ba Ngôi Thiên Chúa ngự trị. Amen.

13/6 THỨ HAI TUẦN 11 TN
1V 21,1-16; Mt 5,38-42.

GIÁO LÝ KỶ DỊ, NHƯNG LẠI LÀ KỶ DIỆU

“Thầy bảo các con: đừng chống cự lại với kẻ hung ác”.

Giáo Lý của Chúa Giê-su giảng dạy, có nhiều điều nghe rất kỳ dị, nhưng lại là rất kỳ diệu. Kỳ dị vì nó không giống như những lẽ sống thường tình ở trần gian. Kỳ diệu vì nó vượt lên trên cái lẽ sống thường tình, mà tiến tới cái lẽ sống siêu nhiên của Thiên Chúa. Lời Tin Mừng hôm nay là một điển hình.

Chúa Giê-su nói: “Các con đã nghe bảo: “Mắt đền mắt, răng đền răng”. Còn Thầy, Thầy bảo các con: đừng chống cự lại với kẻ hung ác; trái lại, nếu ai vả má bên phải của con, thì hãy đưa má bên kia cho nó nữa...”. Ở đời này không ai ứng xử như thế, nhưng người môn đệ của Chúa Giê-su thì phải sống như vậy.

Người muốn chúng ta không buông theo cách sống công bằng theo kiểu bất nhân, nhưng phải lợi ngược dòng đời, để sống công bằng theo cách yêu thương của Thiên Chúa.

Nếu công bằng theo kiểu loài người, là: mắt đền mắt, răng đền răng, mạng đền mạng, thì công bằng của Thiên Chúa là “ai vả má này, đưa luôn má kia”, “ai kiện đoạt áo trong, đưa luôn áo ngoài”, “ai bắt đi một dặm, đi thêm với họ dặm nữa”, “ai vay mượn, không khước từ”. Nhớ chuyện làm vườn nho, “người công nhân giờ thứ 11 cũng được Chúa thưởng cho 1 đồng”, bằng với số tiền của người làm tắt bật từ sáng sớm cho đến mịt tối.

Cái vả thứ nhất bên má này, là cái vả của sự bất nhân, và vui nhận cái vả thứ hai bên má kia, là lời đáp trả của lòng khoan dung tha thứ. Hoá ra, chính cách sống nhân từ, quảng đại, hào phóng của mình, sẽ cảm hoá được người bất nhân, ích kỷ, keo kiệt. Chúa Giê-su đã sống Giáo Lý của Người, trước khi Người dạy. Kẻ phạm tội và đáng chết là chúng ta, vậy mà, Chúa Giê-su vô tội, lại phải chết thay cho những tội đồ với chính Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui sống giáo lý kỳ diệu của Chúa Giê-su, và cảm nếm được niềm bình an, hạnh phúc. Amen.

14/6 THỨ BA TUẦN 11 TN
1V 21,17-29; Mt 5,43-48.

KHÔNG ĐỂ LÒNG THÙ HẬN NHAU CHI

“Các người hãy yêu thương thù địch”.

Thế giới đang có chiến tranh, và lịch sử nhân loại đã từng có quá nhiều cuộc chiến tranh tang thương, đẫm máu. Xã hội lớn nhỏ, nơi đâu cũng có chiến tranh. Ngay trong gia đình, bóng dáng của sự bất hoà bất thuận, và cả sự thù hận cũng vẫn còn tàng hình, lúc ẩn lúc hiện. Chính con người làm khổ cho nhau, gây tai hoạ cho nhau. Vậy mà, có người đổ thừa Thiên Chúa không can thiệp, trách móc Thiên Chúa không ban bình an. Tất cả cũng chỉ vì con người không muốn nhìn nhận Thiên Chúa là Cha chung, và sống giáo lý kỳ diệu của Chúa Giê-su đã dạy.

Chúa Giê-su nói: “Hãy yêu thương thù địch và làm ơn cho những kẻ ghét các con, hãy cầu nguyện cho những ai bắt bớ và nguyên rửa các con: để như vậy các con nên con cái Cha các con, Đấng ngự trên trời”. Đây chính là chìa khoá của bình an tâm hồn, bình an gia đình, và hoà bình thế giới.

Một cha xứ miền quê kể rằng: “Ngày ấy, mới có Ti vi, mới có video, bà con hay mượn băng video về xem phim kiếm hiệp của Tàu. Tuần nào cha xứ cũng phải xử vài ba vụ kiện chuyện đập nhau vì trả thù tình. Bây giờ, sốt đất, đất lên giá, tuần nào cũng có ít là một chuyện anh em trong nhà kiện tụng nhau, đập nhau vì cái bờ ranh, vì nửa mét đất, vì tờ di chúc chưa rõ ràng”. Nghe kể chuyện, ông Tư già nói: “Đến bao giờ mới ngộ ra, chúng mình chỉ cần 2 mét vuông đất mà thôi, nhưng cũng đã có rồi! Cứ sống yêu đời yêu người cho thoải mái!”.

Ước gì các gia đình luôn cầu nguyện, làm ơn, khoan dung tha thứ và cho đi cách hào phóng, để khẩn cấp xoá sạch những ý nghĩ thù tham lam, hơn thua, ganh tỵ, đến căm ghét hận thù. Mong không còn chuyện anh từ em vì em đồ đốn, ngỗ nghịch!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn cầu nguyện cho nhau, nhất là cầu nguyện cho những đứa con phản nghịch. Amen.

15/6 THỨ TƯ TUẦN 11 TN
2V 2,1.6-14; Mt 6,1-6.16-18.

NƯỚC THIÊN ĐÀNG ĐANG Ở ĐÂY

“Cha ngời Đấng thấu suốt mọi bí ẩn, sẽ trả công cho ngời”.

Ai yêu mến Chúa trên hết mọi sự, sẽ dám khước từ tất cả mọi sự thế gian chóng vánh này, để chỉ chọn một mình Chúa là nguồn hạnh phúc tuyệt đối cho đời mình....thì Chúa sẽ “ban thưởng” quà tặng quý giá cho người ấy là sự sống đời đời.

Lời Chúa dạy chúng ta ăn chay, cầu nguyện, và làm việc bác ái vì lòng yêu mến Chúa, chứ không vì bất cứ một lý do gì khác.

Thời nay, người ta ăn chay để giữ sức khoẻ, giữ dáng, giữ eo, giữ thân hình xinh đẹp. Việc ấy tốt lành, vì quý trọng thân xác là quà tặng Chúa ban cho. Nhưng với Chúa Giê-su, thì ý nghĩa ăn chay là giảm bớt những đòi hỏi vật chất của mình, giảm chi, giảm hưởng thụ, để chia sẻ phần tiết kiệm cho người. Thế thì việc “nhịn thuốc mua trâu, nhịn trâu mua ruộng” cũng chỉ mới dừng lại ở việc yêu mình, chưa thực yêu Chúa, yêu người!

Chúa muốn chúng ta sống trong tình thân với Chúa, luôn thuộc về Chúa, ấy là ý nghĩa của việc cầu nguyện. Và khi đã sống trong Chúa, thì không để nặng lòng với của cải vật chất thế gian nữa, ấy là lúc chúng ta đã ăn chay. Và khi nhìn nhận mọi sự thế gian là của Chúa ban, và chúng ta trao ban cho nhau, chia sẻ cho người, để người được sống vui hạnh phúc, thì ấy là lúc chúng ta làm việc bác ái, yêu người như Chúa đã yêu.

Nước Thiên Đàng đang ở đây! Hạnh phúc sự sống đời này và đời sau đang ở đây! Ngay trong nhà người yêu mến Chúa, thuộc về Chúa, nhìn nhận mọi sự trần gian chóng vánh nhưng là quà tặng để cho đi chứ không phải để nắm giữ... Nước Thiên Đàng đang ở ngay trong nhà người mến Chúa yêu người!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn “cầu nguyện, ăn chay, và làm việc bác ái” theo tinh thần của Chúa, để mái nhà trở nên mái ấm yêu thương, và là Thiên Đàng bình an hạnh phúc. Amen.

16/6 THỨ NĂM TUẦN 11 TN

Hc 48,1-15; Mt 6,7-15.

CẢ NHÀ CÙNG ĐỌC KINH LẠY CHA

“Vây các người hãy cầu nguyện như thế này”.

Chúa Giê-su cho các môn đệ hiểu: Thiên Chúa Cha là Đấng toàn năng, toàn ái, thấu suốt mọi sự, biết rõ mọi điều, luôn yêu thương quan phòng lo lắng chăm sóc cho chúng ta, nhiều hơn, tốt hơn chúng ta lo lắng chăm sóc cho mình. Người nói: “Cha các con biết rõ điều các con cần, ngay cả trước khi các con xin”. Vì thế, Người bảo đừng lải nhải nhiều lời với Cha, nhưng hãy thân thưa với Cha bằng kinh Lạy Cha.

Vây khi đọc kinh lạy Cha, chúng ta tuyên xưng chúng ta có một Cha chung ở trên trời, và chúng ta là anh em với nhau. Là con của Cha, thì việc lo, việc làm trước tiên phải là yêu mến Cha, nguyện ước làm cho danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến, ý Cha thể hiện. Và bây giờ, khi chúng ta tin tưởng Cha yêu, khi bằng lòng để Cha lo, Cha sẽ ban cho mọi điều quý giá theo cách yêu của Đấng toàn ái, theo cách lo của Đấng toàn năng.

Quả thực, có tài giỏi, có trí khôn trí hiểu, hay bằng cấp học hiểu thế nào đi nữa, thì con người cũng hãy khiêm nhượng thú nhận rằng: “Tôi không biết mong gì, lo gì, làm gì để mang lại bình an hạnh phúc cho tôi. Vì thế, tôi tín thác hoàn toàn vào Cha tôi. Cha yêu, Cha lo và Cha thực hiện mọi điều tốt đẹp”.

Vâng, từ chuyện gia đình: dưới mắt người cha, thì con cái ở tuổi nào cũng chưa trưởng thành. Con cái có tài giỏi bằng cấp, thì cũng nhớ là cha mình có cái “bằng lòng” mà chúng mình thi cả đời không đậu. Con cái có ăn nên làm ra, thì cũng nhớ cha mẹ có loại tài sản vô giá đó là tình thương, là đức mến Chúa yêu người. Với một người cha trần gian, chúng ta còn phải tin tưởng yêu mến, thì huống gì là Cha chúng ta ở trên trời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình cùng nhau sốt sắng đọc kinh lạy Cha mỗi sáng tối, để tuyên xưng đức tin vào Cha, để sống cho danh Cha cả sáng, và để yêu thương nhau sum hoà. Amen.

17/6 THỨ SÁU TUẦN 11 TN
2V 11,1-4.9-18.20; Mt 6,19-23.

THỨC DẬY, LÀM DẤU THÁNH GIÁ TRÊN MÌNH

“Kho tàng con ở đâu, thì lòng con cũng ở đó”.

Chúa Giê-su nói: “Các con đừng tích trữ cho mình kho tàng dưới đất: là nơi ten sét mỗi mọt sẽ làm hư nát, và trộm cướp sẽ đào ngạch lấy mất”. Kho tàng dưới đất mà Chúa nói đến là của cải vật chất thế gian này. Bao người đã nhận ra tất cả đều là phù vân, chóng vánh, tiêu tan... thế mà ai cũng nặng lòng lo nghĩ, tìm kiếm và tích lũy. Thật vô lý, khi chúng ta nắm giữ cái hư vô, để sẽ cùng về với cõi hư vô của nó!

Vì thế, Chúa dạy: “Các con hãy tích trữ cho mình kho tàng trên trời: là nơi không có ten sét, mỗi mọt không làm hư nát, trộm cướp không đào ngạch lấy mất”. Kho tàng trên trời là hoa trái tốt lành của đức tin cậy mến Chúa, đức yêu thương người.

“Vì kho tàng con ở đâu, thì lòng con cũng ở đó”. Nếu chọn Chúa là gia nghiệp đời này, đời sau, thì luôn nhớ đến Chúa.

Ông Tư hay nói với các con: “Mở mắt ra mà đã nhớ ngay đến tiền bạc, thì cả ngày hôm ấy chẳng còn nhớ đến chuyện gì ngoài tiền bạc nữa đâu các con à! Vì thế, ông bà mình ngày xưa hay dạy: “khi thức dậy, phải nhớ làm dấu thánh giá trên giường, nghĩa là, khi còn ở trên giường, để nhớ đến Chúa, để tạ ơn Chúa vì một đêm qua bình an, và để dâng ngày mới cho Chúa”.

Xin đừng cho rằng cách giáo dục ấy lỗi thời rồi, nhưng vì lòng yêu mến ông bà, cha mẹ, các bạn trẻ cứ hãy thực hiện như thế đi, rồi sẽ hiểu. Đây là một hành vi, cử chỉ đạo đức rất bình dân, nhưng lại là lời tuyên xưng long trọng về đức tin cậy mến Thiên Chúa, trong Đức Giê-su. Chính những cử chỉ đạo đức rất bình dân này tự đời cha ông sang đến đời con cháu, mà dòng họ ta, gia đình ta được Chúa thương ban muôn phúc lành.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhớ đến Chúa, luôn tin cậy mến Chúa, từ ban mai thức dậy, đến tối mịt hoàng hôn, và cùng Chúa đi vào đêm với giấc ngủ an bình trong Chúa. Amen.

18/6 THỨ BẢY TUẦN 11 TN
2Sb 24,17-25; 6,24-34.

CHÚA CÓ CÁCH YÊU CỦA CHÚA

“Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai”.

Làm người ở trần gian, nhất là làm cha mẹ, ai mà không lo lắng cho ngày mai của gia đình, của các con. Vậy mà, Chúa Giê-su lại bảo: Các con chớ áy náy lo lắng về ngày mai. Vì ngày mai sẽ lo cho ngày mai. Ngày nào có sự khôn khổ của ngày ấy .

Có người mẹ chia sẻ một tâm sự: “Nhớ những ngày phải cách ly vì covid, tôi rất lo lắng, từ cái ăn đến viên thuốc, chai dầu. Lo lắm, nhưng cũng chẳng làm được gì vì không thể ra khỏi nhà. Mấy hôm sau, bỗng thấy, trước cửa nhà mình sáng nào cũng có lợn rau, chực trứng, mấy gói mì, có hôm lại có cả con gà, miếng thịt. Tôi cố tình dậy sớm để xem. Hoá ra là một chị ở đầu hẻm, người tôi ghét nhất vì cái tật nhiều chuyện. Mấy lần tôi chạy xuống cửa để nói lời xin lỗi và cảm ơn chị... nhưng chị đã mất hút trong con hẻm! Bây giờ, tôi ngộ ra, Chúa dùng chính bàn tay, trái tim của người tôi ghét nhất, mà lo lắng cho tôi! Chúa dùng chính người nhiều chuyện, để làm nhiều chuyện”

Vâng, Thiên Chúa hiện diện nơi những con người mà đôi khi chúng ta xem thường, không ưa thích và có cả căm ghét nữa. Tình yêu cứu rỗi của Chúa là như thế đó. Chúa có cách yêu, cách lo của Chúa. Không chỉ lo cho chúng ta có lương thực, mà còn lo cho chúng ta biết sống mến Chúa, yêu người.

Ông Hùng, gần 60 rồi, ở Vũng Tàu, cứ hát mãi và dạy cho các con hát hai bài hát thuở ông còn thiếu nhi ở Phan Thiết: “Hãy ký thác đường đời cho Chúa, tin tưởng vào Người, người sẽ ra tay”. Và: “Hồi những con chim xanh xanh ở trên cây cao kia, có biết lo chi cho đời mình, mà sao chim vẫn hót thanh bình. Con chim xanh kia ai mua một đồng, con chim xanh kia ai bán một đồng, mà Chúa thương nên chim ngàn phương bay cao”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình tín thác vào lòng thương và quyền năng Chúa, và sống vui trong niềm tin cậy mến. Amen.

19/6 CHÚA NHẬT. LỄ MÌNH VÀ MÁU CHÚA KI-TÔ
St 14,18-20; 1Cr 11,23-26; Lc 9,11b-17.

SÓNG BÍ TÍCH THÁNH THỂ

“Tất cả đều ăn no nê”.

Phụng Vụ Giáo Hội sắp xếp các bài Tin Mừng Lễ Mình Máu Thánh Chúa năm A, B và C theo một trình tự thật tuyệt vời. Tin Mừng năm A, Chúa Giê-su nói: “Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống”. Tin Mừng năm B, Chúa Giê-su nói: “Các con hãy cầm lấy mà ăn, này là Mình Ta”. Và Tin Mừng năm C, năm nay, là phép lạ bánh hoá nhiều.

Vậy, khi đã tin Thịt Máu Chúa là Bánh Hằng Sống, thì hãy sốt sắng siêng năng Rước Chúa, và khi đã được sống bởi Thánh Thể, thì cũng hãy bẻ tấm bánh đời mình ra mà chia sẻ cho người.

Có vẻ như lâu nay, chúng ta vẫn thường xuyên nhận lãnh Bí Tích Thánh Thể là siêng năng Rước Chúa. Thế nhưng, còn việc Sống Bí Tích Thánh Thể, thì hình như chúng ta vẫn chưa thực hiện, hoặc chưa bận tâm thực hiện.

Phép lạ bánh hoá ra nhiều mời gọi chúng ta Sống Bí Tích Thánh Thể giữa đời, ấy là việc hào phóng bẻ tấm bánh đời mình ra mà nuôi sống mọi người. Nếu em bé kia bo bo giữ phần ăn của em, mà không vui vẻ bằng lòng trao cho các môn đệ, thì lấy bánh và cá đâu mà hoá ra nhiều. Nếu các môn đệ không nhiệt thành phân phát cho mọi người, thì làm gì có chuyện ai nấy đều ăn no. Nếu Chúa Giê-su không tự hiến thân mình làm của ăn của uống, thì làm sao chúng ta có lương thực ban sự sống đời đời.

Có một bữa tiệc khá thịnh soạn, chiêu đãi đăm người. Vừa ngồi vào, anh A nói: “Ok. Toàn món ngon. Không thiếu gì”. Anh B nói: “Thiếu rượu”. Anh C nói: “Thiếu người! Có nhiều người không được ăn, và có nhiều người không ăn được”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhắc nhớ nhau chuyện chia cơm sẻ áo, luôn nhớ đến, cầu nguyện, chia sẻ cho những người không có cái ăn, và người đau bệnh không ăn được. Amen,

20/6 THỨ HAI TUẦN 12 TN
2V 17,5-8.13-15a.18; Mt 7,1-5.

ĐÁM NGỰC MÌNH, ĐỪNG ĐÁM NGỰC NGƯỜI
“Hãy lấy cái đà khỏi mắt người trước đã”.

Chúa Giê-su biết rõ từng dòng nghĩ suy kiêu căng, từng mô tư tưởng ganh tỵ trong con người chúng ta, nên Người nói: “Các con đừng đoán xét để khỏi bị đoán xét”. “Sao người thấy cái rác trong mắt anh em, mà không thấy cái đà trong mắt người?”. “Hãy lấy cái đà khỏi mắt người trước đã, rồi người sẽ thấy rõ để lấy cái rác ra khỏi mắt anh em người”.

Vâng! Chúng ta vẫn thường nhìn thấy những lầm lỗi của người khác, mà không nhìn thấy lầm lỗi của chính mình. Ai cũng tự cho mình là hoàn hảo hơn người! Ai cũng tự phong thánh và đóng vai kẻ cả mà xét đoán, mà kết tội anh em!

Những người làm công việc chung trong giáo xứ, các hội đoàn, thường vẫn xuất hiện trước cộng đoàn, là những người luôn trong tầm ngắm của mọi người. Dầu có hay dở thế nào đi nữa, thì “người thương mến thì ít, mà kẻ ganh ghét thì nhiều”. Con người ta không muốn thấy ai hay hơn mình, giỏi hơn mình. Người càng hay, càng giỏi, thì càng bị người ganh ghét tìm đủ chuyện để làm mất giá trị của họ. Có ca viên tâm sự: “Mới hát đáp ca lần đầu tiên, đã bị bà con xì xầm kê ra đủ thứ tội”

Ngay trong đời sống gia đình, giữa vợ chồng, đôi khi cũng thế. Chồng cặm cụi làm ăn tất bật nên nhà nên cửa xinh đẹp, vợ quần là áo lụa nhờn nhờn chơi nhởi, thế mà, khi có người khen chồng giỏi, vợ trả lời ngay: “Ông có ra trò trông gì, biết tính toán gì đâu, một tay em làm nên tất cả!”.

Lời Chúa mời gọi chúng ta khiêm nhượng nhận ra những lầm lỗi, giới hạn của mình, và hãy tôn trọng, quý mến nhau, giúp nhau sống trong sự thật an bình. Đừng kiêu căng ganh tỵ xét đoán nữa. Hãy đâm ngực mình, đừng đâm ngực người!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình, các cộng đoàn sống đức khiêm nhường yêu thương, cùng giúp nhau nên thánh. Amen.

21/6 THỨ BA TUẦN 12 TN

2V 19,9b-11.14-21.31-35a.36; Mt 7,6.12-14.

DỪNG GÂY ĐAU KHỔ CHO NGƯỜI

“Tất cả những gì các con muốn người ta làm cho các con, thì hãy làm cho người ta”.

Tôi muốn được sống bình an, vui khỏe, hạnh phúc, thì tôi cũng phải làm cho người khác bình an, vui khỏe, hạnh phúc. Tin Mừng hôm nay là giáo lý nhân bản rất cơ bản, như lốc xoáy vào lòng ích kỷ, bủn xỉn, vô ơn của mỗi người chúng ta.

Người muốn người ta nghĩ tốt, nói tốt cho mình, đối xử tốt với mình, mà mình toàn nghĩ xấu, nói xấu, đối xử tồi tệ với người ta - không phải là người ích kỷ đó sao? Người muốn được nhận đủ thứ, mà không bao giờ muốn cho đi một chút gì - không phải người bủn xỉn đó sao? Người lúc túng ngặt đi vay mượn thì khóc lóc van vái, đến khi trả nợ thì chửi mắng chủ nợ không còn gì - không phải là loại vô ơn ăn cháo đá bát đó sao?

Cuộc sống chung của chúng ta trong gia đình, trong cộng đồng, trong xã hội là một quà tặng quý giá của Thiên Chúa. Con người cần có nhau. Không ai là một ốc đảo. Chung sống để vắc đỡ thánh giá cho nhau, để giúp nhau nên hoàn thiện, và làm cho cuộc sống thành thiên đàng bình an, hạnh phúc.

Lý tưởng ấy tốt đẹp. Vậy mà, chúng ta lại vô tình với quà tặng quý giá này, lại biến cuộc sống chung thành vành móng ngựa, biển đời xanh trong nắng ấm thành nơi thi hành án ảm đạm hoang vu, biển niềm vui tiếng cười thành nỗi đau châu lệ!

Hình như chưa có ai xưng tội giết người bằng lời độc địa, bằng ánh mắt khinh khi, bằng sự vô tâm hờ hững, bằng sự vô ơn bội phản, bằng cách câu an lạnh lùng giả điếc làm ngo!

Lời Chúa mời gọi chúng ta mang bình an, hạnh phúc cho người. Gây đau khổ cho người, là phạm tội giết người. Mang niềm vui bình an cho người, là đi lối hẹp, để chết vì yêu người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quý chuộng đời sống chung, quyết bỏ cái tôi ích kỷ, xây dựng cái chúng ta hào phóng. Amen.

22/6 THỨ TƯ TUẦN 12 TN
2V 22,8-13;23,1-3; Mt 7,15-20.

SỐNG TRƯỚC MẶT THIÊN CHÚA

“Hãy xem quả thì các con sẽ biết chúng”.

Việc làm tốt lành, chứng minh cho lời nói tốt lành. Chúa Giê-su lên án các tiên tri giả, vì họ nói những điều tốt lành mà không sống tốt lành như họ nói. Họ chỉ mượn điều tốt lành để trang điểm, để đánh bóng cho cái vẻ bề ngoài của họ. Cây tốt thì sinh trái tốt. Trái sâu sía cọt còi làm sao chứng minh cây ấy có sức sống tốt. Cây nào sinh trái nấy. Nếu có trái nho nơi bụi gai, thì trái nho ấy là trái nho giả, không thể nào là trái nho thật.

Quả thực, ở đời, ai cũng chuộng cái thật, có ai chuộng cái giả đâu. Bởi sự giả dối, điều giả dối, người giả dối luôn làm cho con người ta bực bội vì mình bị mắc lừa. Có người kia la toáng lên: “Mua trúng chai rượu giả, tức chết được. Gặp một người giả tình, giả nghĩa, lừa tiền, muốn điên lên được. Gặp người giả đạo đức nữa, thì không còn gì để nói”. Người khác lại bảo: “Thà sống trong thời đại đồ đá, đồ đồng mà thoải mái hơn thời đại đồ giả, người giả. Đúng là thời đại con khỉ giỏi bắt chước. Giả mà như thật. Thôi thì ta giữ nguyên lý này: “Một là phải, hai là không phải, chứ giống là không phải”.

Vâng, giữa một xã hội giả dối, rất dễ làm cho chúng ta tiêm nhiễm giả dối từ đời sống nhân bản, hôn nhân, gia đình đến đời sống đạo đức với Chúa, với người. Lời Chúa mời gọi chúng ta hãy sống thật, yêu thật, nói thật, làm việc thật, xót thương thật, sẻ chia thật. Không chân thành, thì cũng khó mà trung thành với Chúa, với nhau. Đừng đóng kịch đạo đức nữa, hãy sống thật.

Sống thật là sống trước mặt Thiên Chúa, tin nhận sự hiện diện của Chúa, sống theo Thần Khí Chúa hướng dẫn. Sống dối là phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa, không theo hướng dẫn của Thần Khí, mà theo chỉ đạo của ma quỷ kiêu căng, dục vọng.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn chân thành với Chúa, chân thành với nhau, và với hết thảy mọi người. Amen.

23/6 THỨ NĂM TUẦN 12 TN
2 V 24, 8-17; Mt 7, 21-29

YÊU CHÚA GIÊ-SU VÀ SỐNG LỜI NGƯỜI

“Nhà xây trên nền đá và nhà xây trên cát”.

Tin yêu Chúa thì lắng nghe, tuân giữ và sống Lời Chúa dạy, làm theo ý Chúa muốn, suy nghĩ và thực hiện những điều đẹp ý Chúa. Điều đẹp ý Thiên Chúa chính là sống như Chúa Giê-su Ki-tô đã sống. Chính Thiên Chúa đã giới thiệu về Con của Người: “Đây là Con Ta yêu dấu, Ta hài lòng về Người”.

Chúa Giê-su đã sống và dạy chúng ta sống Lời Người: “Không phải nói “lạy Chúa, lạy Chúa mà vào được Nước Trời đâu! Vậy ai nghe những lời Thầy nói đây và đem thực hành, thì giống như người khôn ngoan, đã xây nhà mình trên đá”.

“Nghe và thực hành”. Tiếc là, có người chẳng được nghe, có người chẳng muốn nghe, có người nghe cho qua loa mà chẳng bận tâm, bận lòng, có người còn cho là chẳng ăn nhập gì với những nhu cầu cơm áo gạo tiền, nhu cầu danh lợi dục của họ.

Còn chúng ta thì sao? Có lẽ nào chúng ta không biết lấy một lời Người dạy, không yêu, không mến, không có phút nào nhớ đến Người, không đem Lời Người ra mà thực hiện.

Ước gì các bạn trẻ đừng có suy nghĩ rằng “chuyện nghe và sống Lời Chúa là chuyện của những người già, lo dọn mình chết, còn tuổi trẻ chúng tôi thì còn cả khối chuyện lo, chuyện làm, sao cho kịp bằng người! Còn cả chuyện phải tiêu khiển, giải trí, vui chơi, hưởng thụ kéo hết cái tuổi thanh xuân chóng vánh!”

Vì yêu chúng ta, Chúa không muốn chúng ta liêu lĩnh mê muội như vậy đâu. Phải xây dựng căn nhà cuộc đời của mình trên nền đá vững chắc là Lời Chúa. Đừng đợi đến tuổi già, vì việc trở về với Chúa không quy định theo tuổi! Đừng xây đời mình trên của cải phù vân mà đổ nát tan tành theo với phù vân.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình, nhất là các gia đình trẻ, yêu mến Chúa Giê-su, giúp nhau lắng nghe và thực hành Lời Người dạy, và cho họ cảm nếm được niềm vui bình an. Amen.

24/6 SINH NHẬT T.GIOAN BAO-TI-XI-TA, lễ trọng.
Is 49,1-6; Cv 13,22-26; Lc 1,57-66.80.

VỮNG LÒNG TRÔNG CẬY CHÚA

“Vợ người sẽ sinh hạ cho người một con trai, và người sẽ gọi tên con trẻ là Gioan”.

Giacaria và Elizabeth, đôi vợ chồng đạo đức, luôn thờ phượng Chúa, một lòng trông mong Đấng Cứu Thế, lại phải đón nhận một thử thách lớn lao là không có mụn con nào. Trong mắt người đời, đây quả là điều vô phúc. Ông bà vẫn khiêm nhường chấp nhận, âm thầm, kiên trì ngày đêm cầu nguyện với lòng tin tưởng Thiên Chúa sẽ nhậm lời. Lúc tuổi đã xế chiều, và tưởng chừng như thế là tắt ngúm bao hy vọng, và phải chịu tiếng đời là son sẻ, thì tin vui đã đến. Lúc Giacaria tiến hương kính Chúa, Thiên Thần đứng bên phải hương án, đã báo tin: *“Lời người cầu nguyện đã được nhậm rồi. Elisabeth vợ người sẽ sinh hạ cho người một con trai, và người sẽ gọi tên con trẻ là Gioan”.* Chúa đã làm việc kỳ diệu trước mắt chư dân. Người đã xóa đi nỗi tủi hổ của đôi vợ chồng tưởng chừng là vô phúc. Chúa đã dựng nên Gioan cách lạ lùng.

Gioan, không chỉ được sinh ra làm người, mà còn được Thiên Chúa đặt định vào trong kế hoạch cứu rỗi nhân loại. Thiên Chúa bù lại gấp trăm cho những ai chịu thua thiệt mà vẫn vững lòng tin mến cậy trông nơi Người. *“Con trẻ sẽ nên cao trọng trước mặt Chúa, sẽ được tràn đầy Thánh, sẽ đem nhiều con cái Israel trở về cùng Chúa”.* *“Con trẻ sẽ đi trước mặt Chúa và dọn cho Chúa một đoàn dân chuẩn bị sẵn sàng”*

Lời Chúa trong lễ kỷ niệm sinh nhật của Thánh Gioan, đã mở lòng chúng ta thấu hiểu thế nào là ân sủng của Đức Cây Trông bền vững. Đừng ngã lòng. Thiên Chúa luôn đang có kế hoạch thực hiện điều thiện hảo cho tất cả những ai tuân hành thánh ý Người và vững lòng trông cậy trong tin yêu.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn vững lòng tin yêu, trông cậy vào Chúa trước bao thử thách bi thương. Amen.

24/6 THỨ SÁU TUẦN 12 TN
2 V 25, 1-12; Mt 8, 1-4

NẾU CHÚA MUỐN, XIN CHÚA CHỮA LÀNH CON

"Nếu Ngài muốn, Ngài có thể chữa tôi được sạch".

Người phung hủ cầu xin: “Lạy Ngài, nếu Ngài muốn, Ngài có thể chữa tôi được sạch”. “Nếu Ngài muốn”, “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn”, “Lạy Chúa con xin điều này, nhưng vâng ý Chúa”. Ước gì, đây không phải công thức cầu xin Chúa điều gì, nhưng đây phải là tâm tình chuẩn mực nhất khi chúng ta cầu xin. Phép lạ không phải là được điều kỳ diệu theo ý ta cầu xin, nhưng là được điều kỳ diệu theo ý Chúa. Chính Chúa Giê-su, giữa cơn đau đớn cùng tận đổ mồ hôi máu, Người đã cầu xin với Cha: “Lạy Cha nếu có thể được, thì xin cho con khỏi uồng chén này, nhưng xin theo ý cha, đừng theo ý con”.

Ước muốn lành bệnh, khát khao nên sạch, cầu mong bình an, vui khỏe luôn là những ý ngay lành, những nguyện vọng chính đáng đối với chúng ta. Nhưng có đôi khi, đau khổ bệnh tật, những gian nan, cùng khốn lại là quà tặng của Thiên Chúa, vì Người muốn chúng ta kết hiệp khổ đau của mình với Thánh Giá Chúa, hiệp thông với đau khổ của Chúa, để ta được cứu rỗi. Đau khổ là quà tặng để nên thánh. Vì thế, hãy tha thiết cầu xin Chúa, nhưng vâng theo thánh ý khôn ngoan của Người. Người nhậm lời, hay chưa nhậm lời theo ý ta xin, thì cứ hãy vui lòng và kiên tâm chờ đợi. Có thể Người đang thử thách ta đôi chút. Có thể Người đang có kế hoạch tốt đẹp hơn. Lắm lúc ta xin một điều mà Chúa lại ban cho điều khác. Hãy tin tưởng Người khôn ngoan, quan phòng, và luôn cân nhắc điều thiện hảo nhất cho con cái Người. “Lạy Ngài, nếu Ngài muốn, Ngài có thể chữa con được sạch”. Ước gì đây cũng là tâm tình cầu xin chuẩn mực dành cho mỗi chúng ta. “Lạy Chúa, nếu Chúa muốn, xin cho con ..., xin cho người này, người kia... được ơn lành.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra và hân hoan chấp nhận theo thánh ý Chúa trong mọi hoàn cảnh sống. Amen.

24/6 TRÁI TIM CỰC THÁNH CHÚA GIÊ-SU

Ed 34,11-16; Rm 5,5b-11; Lc 15,3-7.

TÌNH YÊU THIÊN CHÚA VÔ BIÊN, VÔ CÙNG

“Anh em hãy chia vui với tôi, vì tôi đã tìm thấy con chiên lạc”.

Có nhiều bài hát, các tác giả so sánh tình yêu Thiên Chúa như trăng, như sao, cao thẳm như núi thái, mênh mông như biển rộng, như... như... Tạm so sánh như thế cho dễ hiểu, nhưng có vẻ khập khiễng, bất cân xứng. Bởi, không có gì ở trần gian này có thể đem so sánh với Tình Yêu Thiên Chúa. Chúa Giê-su không nói câu nào với ý rằng: “tình yêu Thiên Chúa như trăng, như sao”. Bởi trăng sao không đưa chúng ta lên cùng Chúa, nhưng chính Chúa đưa chúng ta từ thân phận bụi tro thấp hèn, lên thân phận nghĩa tử của Thiên Chúa, để sống trong huyền nhiệm Thiên Chúa. Núi Thái cũng chỉ vươn tới một đỉnh cao mà con người còn đo đếm được, còn tình Chúa yêu thì cao thẳm mà trí khôn con người ngàn đời cũng chẳng hiểu ra. Biển mênh mông dường nào thì con người cũng có thể khám phá, còn tình Chúa có ai thấu được, nếu không nói là chỉ khi nào được sống trong Người. Tình yêu của Thiên Chúa là vô biên, vô cùng.

Thánh vịnh 103, câu 13 đã so sánh: “Nhu người cha xót thương con cái mình, Chúa xót thương những kẻ kính sợ Người, vì người biết chúng ta được dựng nên bằng gì, Người vẫn nhớ chúng ta là cát bụi”. Chúa Giê-su diễn tả tình Chúa yêu thương bằng dụ ngôn “Người Cha nhân hậu” mong ngóng, đợi chờ, và hân hoan vui mừng đón con hoang trở về, cho mặc áo mới, mở tiệc ăn mừng. Tin mừng hôm nay, Chúa dùng “dụ ngôn con chiên lạc”, cho thấy tình yêu Thiên Chúa là bằng lòng bỏ cả thân phận Thiên Chúa, mặc lấy thân phận loài người, tìm được con chiên lạc là chúng ta, vác trên vai, là gánh tội chúng ta trên thập giá, để cứu sống chúng ta, rồi mời cả triều thần thiên quốc chia vui. “Trên trời sẽ vui mừng vì một người tội lỗi hối cải”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, để tạ ơn lòng xót thương tìm kiếm và cứu sống. Amen.

25/6 THỨ BẢY TUẦN 12 TN
Ac 2, 2. 10-14. 18-19; Mt 8, 5-17

SÓNG ĐỨC TIN, CẬY, MẾN

“Những người từ phương đông và phương tây sẽ đến trong nước trời”.

Viên đại đội trưởng ngoại giáo có lòng thương đầy tớ đang bệnh, ông đến xin Chúa Giê-su chữa cho. Người nhận lời và tỏ ý muốn đến nhà. Nhưng ông ấy nói: “Lạy Thầy, tôi không đáng được Thầy vào dưới mái nhà tôi, nhưng xin Thầy chỉ phán một lời, thì đầy tớ của tôi sẽ lành mạnh”. Đúng là một người ngoại giáo có lòng tin mạnh mẽ. Vì thế, Chúa Giê-su nói: *“nhiều người từ phương đông và phương tây sẽ đến dự tiệc Nước Trời, còn con cái trong nhà thì bị vứt vào nơi tối tăm”.*

Lời Chúa nhắc nhở chúng ta: đừng nghĩ mình mang danh có đạo, đạo gốc, đạo dòng là chắc được cứu rỗi. Đừng nghĩ nhà có con làm cha, làm sơ, lễ an táng đồng tế long trọng là được cứu rỗi. Đừng tưởng có bạn bè quen biết với nhiều đức cha, nhiều cha là chắc vé được cứu rỗi. Đừng tưởng làm ông kia bà nọ, góp công góp của nhiều cho nhà thờ nhà thánh là chắc được cứu rỗi. Bởi, nếu không sống đức tin mạnh mẽ, đức cậy vững bền, đức mến nồng nàn như viên đội trưởng ngoại giáo kia, thì đúng như Chúa nói: *“Còn con cái trong nước sẽ bị vứt vào nơi tối tăm”*

Đừng xem thường người chưa có đạo. Đừng có cái nhìn khinh bỉ người khác tôn giáo. Nếu không sống công chính, thì đừng tự hào mình là người công giáo. Nếu không sống trọn hảo đức tin cậy mến thì hai từ công giáo không còn giá trị cứu rỗi cho chúng ta. Chúa muốn chúng ta tôn trọng và cầu nguyện cho người chưa nhận biết Chúa. Hãy sống đạo và làm gương công chính, gương sống đức Tin, cậy Mến, gương sống thương xót, bác ái, sẻ chia cho những người đang tìm kiếm Chúa. *Những người từ phương đông và phương tây sẽ đến trong nước trời.*

Lạy Chúa, xin thêm đức tin cho các gia đình, để nhờ tin, họ vững lòng trông cậy, nồng nàn yêu Chúa và tha nhân. Amen.

25/6 THỨ BẢY LỄ TRÁI TIM VÔ NHIỄM ĐỨC MẸ **Is 61,9-11; Lc 2,41-51.**

TÔN SÙNG TRÁI TIM MẸ

“Cha Con và mẹ đây đã đau khổ tìm Con”.

Theo Đức Piô XII, các Giáo phụ giải thích lòng tôn sùng Trái Tim Mẹ, căn cứ vào hai câu sách Diễm ca: *“Tôi như vườn khoá chặt, là suối niêm phong”* (Dc 4:12). *“Tôi ngủ mà lòng tôi thức”* (Dc 5:12). Hai câu nền tảng này soi sáng cho chúng ta thấu hiểu lời Tin Mừng: *“Đức Maria hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng”* và cả lời tiên tri của Simeon *“Guom sắc sẽ thấu qua lòng bà”*. Tất cả đều muốn nói lên rằng: trái tim của Đức Mẹ Maria chỉ để yêu Con Thiên Chúa, và yêu con người như Con Thiên Chúa đã yêu. Một tình yêu khiêm nhường vâng phục thánh ý Chúa Cha, chấp nhận đau thương cùng với Con của Mẹ. Hai từ vẹn sạch hay vô nhiễm nói rằng: tình yêu của Mẹ tinh tuyền thánh thiện bao la như tình yêu của Thiên Chúa, một tình yêu không mảy may vướng cách yêu hẹp hòi, ích kỷ của người trần gian, một tình yêu cho đi trọn vẹn và trọn vẹn vì hạnh phúc đích thực, hạnh phúc vĩnh cửu của nhân loại.

Tôn sùng Trái Tim Mẹ là một trong ba mệnh mà chính Đức Mẹ đã mời gọi mọi người khi hiện ra tại Fatima năm 1917.

Trái tim Mẹ luôn thao thức, luôn nhói đau vì yêu chúng ta. Mẹ ước mong các gia đình đừng đi xa khỏi, lạc mất tình yêu của Chúa. Mẹ khát khao và tìm họ về để được yêu thương, cứu rỗi. Hãy “Tôn sùng trái tim Mẹ” là hãy tin tưởng đến với Mẹ và tận hiến xác hồn cho trái tim tinh tuyền của Mẹ, để nhờ Mẹ yêu, Mẹ đưa dẫn chúng ta đến với nguồn tình yêu bao la của Thiên Chúa, Mẹ đưa dẫn chúng ta đến nguồn ân sủng cứu độ, Mẹ đưa dẫn chúng ta đến sự sống mới, sự sống vĩnh cửu trong Đức Giê-su Ki-tô, Con Mẹ. Hãy yêu mến, tin tưởng và kêu cầu Mẹ vì *“chưa từng có ai kêu cầu mà Mẹ ngoảnh mặt làm ngo”*.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tưởng, mến yêu, cậy trông và tận hiến cho Mẹ Maria, Mẹ yêu của Giáo Hội. Amen.

26/6 CHÚA NHẬT XIII THUỜNG NIÊN
IV 19,16b.19-21; GI 5,1.13-18; Lc 9,51-62.

PHẢI CHU TOÀN SỨ VỤ CỨU THẾ

“Người cương quyết lên đường đi Giêrusalem. Dù Thầy đi đâu, tôi cũng sẽ theo Thầy”.

Chúa Giê-su đã báo trước Người sẽ phải chịu phản đối, bắt bớ, đau khổ, và tử nạn ở Giê-ru-sa-lem, nhưng Người vẫn cương quyết lên đường đi về thành đô. Không ai ngăn cản được. Không sự sợ hãi nào làm thối lui được. Không sự chống đối nào có thể làm dừng lại quyết định chu toàn sứ vụ cứu thế của Người. Bởi thế, khi những người được sai đi trước đến Samaria trở về báo tin họ không tiếp nhận Người, ông Giacôbê và Gioan xin khiến lửa bởi trời xuống thiêu hủy cả làng, Người nói: “Con Người đến, không phải để giết, nhưng để cứu chữa người ta”.

Ý tưởng “chịu chết cho loài người được sống” luôn là ý tưởng chủ đạo trong cuộc đời Chúa Giê-su. Nơi nương tựa của Người là Thánh ý Chúa Cha, chứ không phải trần gian này. Người đến trần gian như một người hành khất van xin loài người lòng sám hối và Tin vào Tin Mừng để được cứu rỗi. Nên, “Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có chỗ gối đầu”. Người cương quyết chu toàn sứ vụ cứu thế, và Người muốn chúng ta, những ai bước theo Người, cũng cương quyết đi vào cuộc khổ nạn với Người để được phục sinh với Người và được cứu rỗi. “Ai đã tra tay vào cày mà còn ngoái lại sau lưng, thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa”.

Lời Chúa nhắc nhở mỗi chúng ta về sứ vụ của mình, sứ vụ được nhận lãnh từ việc tháp nhập vào Chúa Ki-tô: “chịu chết cho loài người được sống”. Cha mẹ chịu chết cho con cái được sống. Mỗi tín hữu phải chết cái tôi của mình đi, để xây dựng tình huynh đệ hiệp nhất trong cộng đoàn. Ai cũng phải hy sinh, mới có gia đình hạnh phúc, cộng đoàn bình an, xã hội tốt đẹp.

Lạy Chúa, xin tình yêu Chúa thôi thúc các gia đình chu toàn sứ vụ “hy sinh, chịu chết cho nhau được sống”. Amen.

27/6 THỨ HAI TUẦN 13 TN

Am 2,6-10.13-16; Mt 8,18-22.

ĐIỆP KHÚC “CON HÃY THEO TA”

“Con hãy theo Ta”.

Lời Chúa Giê-su mời gọi “Hãy theo Ta” dành cho mỗi chúng ta, là lời mời gọi của một vị Thiên Chúa tối cao, quyền năng đã bằng lòng cúi xuống trên thân phận người thấp hèn bé nhỏ. Người không chê phận nhỏ, Người không chấp tội tình, nhưng Người xót thương và sẻ chia sự sống niềm vui hạnh phúc đích thực. “Hãy theo Ta” là hãy Tin, Cậy, Mến Chúa Giê-su, sống với Người, sống trong Người, sống nhờ Người.

Thế mà, chúng ta vẫn chân chừ do dự, từ chối lời mời quý giá ấy, vì chúng ta đã đặt niềm tin vào chỗ trần gian này, đã đặt niềm hy vọng vào những thứ vật chất chóng vánh, đặt lòng yêu chuộng vào danh lợi dục hư ảo... mà không từ bỏ nổi!

Có câu chuyện nhỏ này: Ông trà ở nhà ông Tám, bà Tám dưới bếp chạy lên méo máo: “Các ông xem, con út nhà tui, có anh đại gia Hàn quốc đẹp trai, giàu có, theo đuổi nó mấy năm nay. Anh hứa cho nó đủ thứ. Anh còn hứa xây lại cái nhà cho tui. Vậy mà, tự nhiên bữa nay nó nói nó đi tu Dòng Kín. Các ông nghĩ có điên tiết lên được không?”. Một ông khách nói: “Tội nghiệp Chúa Giê-su, không bằng anh đại gia Hàn quốc!”

Không chỉ là ơn gọi linh mục, tu sĩ mới cần có thái độ từ bỏ cách dứt khoát, mà ngay từ ơn gọi Ki-tô hữu, Chúa cũng mong muốn chúng ta yêu mến Chúa trên hết mọi sự thế gian này.

Ước gì điệp khúc “Hãy theo Ta” luôn vọng mãi trong lòng mỗi chúng ta, để Lời này của Chúa nhắc nhở ta tuyệt đối tin vào Chúa chứ không đặt niềm tin vào chỗ vu vơ mơ hồ hư ảo, nhắc nhở ta luôn cậy vào sức Chúa chứ không dựa vào tài năng của mình, nhắc nhở ta yêu Chúa nhiều hơn tiền của vật chất thế gian, nhắc nhở ta sống công chính giữa những mời gọi bất chính.

Lạy Chúa, xin Lời Chúa “Hãy theo Ta” giúp các gia đình Tin Cậy Mến Chúa trên hết mọi sự, suốt ngày, và suốt đời. Amen.

28/6 THỨ BA TUẦN 13 TN

Am 3,1-8;4,11-12; Mt 8,23-27.

HÃY VỮNG LÒNG TIN VÀO CHÚA QUYỀN NĂNG

“Người chỗi dậy, truyền lệnh cho gió và biển, và biển yên lặng như tờ”.

Cuộc đời mỗi chúng ta trên hành trình trần gian này được ví như con thuyền trên biển sóng. Biển lúc nào cũng có sóng. Sóng có lúc nhẹ nhàng êm ả hiền lành, nhưng cũng có lúc dữ dội làm chao đảo, muốn nhận chìm cả thuyền.

Những con sóng ngoài thuyền như sự dữ bên ngoài ta, nhưng nếu chúng ta tin tưởng vào sức mạnh tình thương và quyền năng Chúa thì không có gì phải sợ. Nếu không tin tưởng vào Chúa, không cậy dựa vào quyền năng Chúa, thì có khác gì ta tự đâm thủng thuyền mình cho sự dữ tràn vào, rồi tự mình đánh mất mình trên biển đời dương thế. Bấy giờ, không phải là “không có bến để thuyền về, mà là không còn thuyền để về bến”

Chúa muốn chúng ta tin tưởng vào quyền năng và tình thương của Người. Đừng kém tin hay ngờ vực sự hiện diện của Chúa, mà thất vọng trước những thách đố là đau khổ, bệnh tật hay thất bại trong đời. Hãy nhớ rằng Chúa luôn hiện diện, đồng hành, can thiệp và giải cứu chúng ta khỏi sự dữ trên hành trình vượt biển trần gian về đến bến bờ là Nước Thiên Chúa. Đừng tưởng lầm Chúa không quan tâm. Đừng tưởng là vắng bóng Chúa. Đừng tưởng lầm Người đang ngủ quên. Chúa vẫn luôn ở bên ta. Hãy vững lòng tin, lòng cậy, lòng mến. Điều đáng lo ngại là chúng ta thiếu lòng Tin Cậy Mến Chúa. Và đáng trách nhất là chúng ta bằng lòng cuốn mình theo sự dữ, bằng lòng để cho danh lợi dục đâm thủng con thuyền đời ta, và ta chết chìm với thuyền trong hành trình vượt biển.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình chúng con vượt qua những thử thách nghèo khổ, bệnh tật, bi thương nhờ Đức Tin, Đức cậy, và chiến thắng những cám dỗ bất chính, tội lỗi nhờ yêu mến Chúa trên hết mọi sự, và yêu nhau như Chúa đã yêu. Amen.

29/6 T. PHÊ-RÔ VÀ T. PHAO-LÔ, TÔNG ĐỒ
Cv 12,1-11; 2Tm 4,6-8.17-18; Mt 16,13-19.

NHẬN LÃNH SỨ VỤ VÀ CHU TOÀN

“Con là Đá, Thầy sẽ trao cho con chìa khoá nước trời”.

Có ai ngờ một người đánh cá như Simon lại có thể trả lời: “Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống”. Không ngờ, bởi, điều ông tuyên xưng, không phải tự khả năng trí hiểu của ông, mà là do Thiên Chúa Cha mạc khải cho. Simon, người được mạc khải, cũng chính là người mà Chúa Cha đã tuyển chọn để nhận lãnh sứ vụ. Vì thế Chúa Giê-su không ngần ngại đặt cho Simon một cái tên mới, cùng với sứ vụ mới: “Con là Đá, trên đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy...”

Cũng thế, nào có ai ngờ được ơn gọi của Sao-lê. Ông là người Do thái lưu vong, sinh tại Tarsô miền Tiểu Á, có học thức, cha mẹ là người thế giá, có quyền công dân Rôma. Khi ông đang đi tìm bắt giết những người theo Chúa Giê-su, thì bị quật ngã trên đường đi Damas. Ông đã nhận ra Thánh Ý Chúa, và được đổi tên là Phao-lô, với sứ vụ mới: Tông Đồ dân ngoại.

Tất cả là thánh ý và ân sủng. Thánh ý Chúa không ai hiểu thấu. Người bất chấp chuyện ông Phê-rô kém cỏi, hèn tin, bất tín. Người cũng bất chấp chuyện ông Phao-lô ra tay sát hại tín hữu. Người cần một lòng chân thành sám hối, lòng chân thành mến yêu và nhiệt tình với Tin Mừng. Thánh Phao-lô nói: "Đối với tôi, sống là Đức Kitô". "Tôi không muốn biết điều gì khác, ngoài Đức Kitô chịu đóng đinh". "Tôi sống, nhưng không phải tôi sống, mà là Đức Kitô sống trong tôi" (Gal 2, 20)

Phaolô bị chặt đầu, Phêrô bị treo vào thánh giá ngược cắm đầu xuống đất. Cả hai vị lấy máu mình mà làm chứng cho lòng tin mến Chúa Giê-su, làm chứng cho Tin Mừng.

Lạy Chúa, qua Bí Tích Rửa Tội, chúng con đã được ân sủng Chúa biến đổi nên con người mới trong Chúa Ki-tô. Xin cho các gia đình ý thức và chu toàn sứ vụ loan báo Tin Mừng là luôn Tin cậy mến Chúa, luôn yêu nhau và yêu người. Amen.

29/6 THỨ TƯ TUẦN 13 TN

Am 5, 14-15. 21-24; Mt 8,28-34

CON BỊ QUỶ ÁM, XIN CHÚA GIẢI THOÁT CON

“Ông đến lúc này để hành hạ các quỷ”.

Chúa Giê-su ngang qua miền Giêrasa của dân ngoại và gặp hai người bị quỷ ám từ các mồ mã đi ra. Quỷ khiếp sợ Người và xin cho chúng nhập vào đàn heo. Cả đàn heo lao mình xuống biển. Hai người bị quỷ ám đã được cứu sống. Dân miền Giêrasa không đón tiếp Người, lại còn mời Người đi khỏi đây, bởi vì Người đã làm tổn thất đàn heo kinh tế của họ.

Con người luôn nặng lòng với kinh tế, tiền bạc của cải vật chất, đến nỗi để cho những thứ phù vân chóng vánh ấy làm chủ đời mình. Họ có thể làm bất cứ điều gì miễn sao họ có được nhiều tiền bạc của cải để thụ hưởng lạc thú ở đời này. Lương tâm bị đồng tiền làm đông cứng, không còn phân biệt bén nhạy chuyện phải trái, tốt xấu nữa. Người ta có thể bỏ ra tiền triệu để hoang phí ăn chơi chẳng tiếc, nhưng lại so đo tính toán từng đồng khi phải giúp người nghèo khổ, bệnh tật. Người ta có thể nhậu nhọt cả ngày, khiêu vũ cả đêm, hát karaoke cả buổi, lạc thú triền miên đắm đuối mà không tiếc thời gian vô bổ, nhưng khi tham dự thánh lễ chỉ một tiếng đồng hồ thì lại thở vắn than dài ôi sao mà lâu thế, kinh dài, giảng dài, hát dở....

Những điều vô lý ấy đang nhan nhãn trong đời sống chúng ta hôm nay, ngay trong các gia đình công giáo, ngay trong tâm hồn các Ki-tô hữu. Không phải là chúng ta đang yêu chuộng sự thế gian này quá lẽ đâu sao? Không phải chúng ta yêu chuộng sự thế gian đến nỗi “trục xuất” Chúa Giê-su, trục xuất Tin Mừng, trục xuất sự sống vĩnh cửu ra khỏi lòng mình đâu sao? Không phải chúng ta vì yêu chuộng vật chất, lạc thú thế gian mà bằng lòng để cho mình bị quỷ ám mãi đâu sao?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tiếp đón Chúa Giê-su, để Lời Người giải thoát họ khỏi sự ám hại của ma quỷ vật chất, cho họ bình an hôm nay, và mai sau trong Nước Chúa. Amen.

30/6 THỨ NĂM TUẦN 13 TN

Am 7,10-17; Mt 9,1-8.

PHÉP LẠ CHỮA LÀNH TÂM HỒN

“Họ tôn vinh Thiên Chúa đã ban cho loài người quyền năng như thế”.

Người ta đem đến cho Chúa Giê-su một người bất toại. Người đã chữa lành cho anh bằng Lời quyền năng của Thiên Chúa: “Hỡi con, con hãy vững tin, tội con được tha rồi”. Người muốn tỏ cho họ biết chính Người là Con Thiên Chúa, được Chúa Cha sai đến, có quyền tha tội. Thế nhưng, các luật sĩ bất bình, vì họ cho rằng Người là con người phạm tằm thường mà phạm thượng nhận quyền của Thiên Chúa. Vì thế, Người nói với kẻ bất toại: “Con hãy chỗi dậy, vác giường mà về nhà con”.

Thời nay có nhiều người đến với Lòng Chúa Thương Xót, đến với Mẹ Maria tại các trung tâm hành hương, đến với các Thánh Tử Đạo để khẩn xin các ơn chữa lành, ơn bình an, và những ơn như ý. Ấy là tín hiệu đáng vui mừng vì cũng là cách biểu lộ lòng tín thác vào Chúa, lòng tin tưởng vào lời chuyển cầu của Mẹ Maria và các thánh. Thế nhưng, qua câu chuyện Tin Mừng hôm nay, Chúa muốn mời gọi tất cả chúng ta trước tiên hãy bận tâm đến việc sám hối, xin Chúa tha tội, và quyết tâm sống công chính. Hãy chữa lành bệnh phần hồn trước đã. Phải thực sự tìm lại được bình an thanh thoát cho tâm hồn trước đã. Đã có nhiều người tìm lại được bình an và trở nên vui khỏe ngay sau khi thành tâm xưng thú tội lỗi, và lãnh ơn tha thứ qua bí tích hòa giải. Và sau đó, có người được ơn khỏe mạnh phần xác. Nhưng cũng có người lại sống vui và chấp nhận bệnh tật như quà tặng Chúa gửi đến để kết hiệp với lễ tế Chúa Giê-su, để gắn bó với tình yêu Chúa Giê-su và để nên thánh.

Phép lạ không phải là việc Chúa làm theo ý chúng ta, nhưng là việc chúng ta làm theo thánh ý Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn có lòng sám hối, kêu xin Chúa chữa lành tâm hồn, và vui sống trong tình Chúa. Amen.

-Lời dẫn trước bài hát: TRÁI TIM CHÚA

Vì yêu thế gian, trái tim Chúa Giê-su đã nát tan. Từ trái tim yêu vô bờ bến ấy, những giọt máu nước cuối cùng đã tuôn đổ, làm thành dòng suối cứu độ chúng con.

Lạy Đức Chúa Giêsu hiền lành và khiêm nhượng trong lòng, xin Chúa uốn lòng chúng con nên . giống như Rất Thánh Trái Tim Chúa, để gia đình chúng con biết yêu như Chúa đã yêu, là từ bỏ mình và hy sinh đến cùng cho nhau, cho hết mọi người. Amen.

Lời nguyện

Lạy Chúa là Đấng phép tắc vô cùng hằng có đòi đòi, xin Chúa đoái xem Trái Tim Con Chúa rất yêu dấu đã tán tụng ngợi khen, cùng phật tạ thánh danh Chúa, cho kẻ có tội được nhờ phần rỗi. Cúi xin Chúa giám con thẹn nộ mà dung thứ cho phôi kẻ ấy, đang gấn bó nài xin lòng nhân lành Chúa, khỏa lấp mọi tiền khiên; cũng vì thánh danh Con Chúa là Đức Chúa GIÊSU KITÔ, là Đấng hằng sống hằng trị cùng Đức Chúa Cha và Đức Chúa Thánh Thần đời đời chẳng cùng. Amen.

BỤI OI, NÓI NHỎ...

bụi oi nói nhỏ nghe này
theo làn Gió thoảng mà bay về trời

giữ lòng, nhẹ nhé bụi oi
đừng vương nặng chuyện hư đời phù vân
buông đi những thứ không cần
để còn chỉ một tấm thân tinh tuyền

giữ lòng, thanh thần, bình yên
chẳng buồn oan trái, chẳng phiền trả vay
cho đi đến trắng đôi tay
trắng đôi con mắt còn hoài cho đi

giữ lòng, còn lại từ bi
cảm thông, thấu hiểu, điều gì đốn đau
chạnh thương, chạnh xót đời nhau
cũng là hạt bụi lạc vào mê cung

giữ lòng, còn lại thủy chung
với nguồn tình ái vô cùng thăm sâu
đã yêu tự thừa ban đầu
còn yêu tới mãi muôn sau vĩnh hằng

giữ lòng, còn lại thâm tâm
toàn chân thiện mỹ thưở mầm thoát thai...

bụi oi nói nhỏ nghe này
theo làn Gió thoảng mà bay về trời...

gã tuần phiên

TẠ ƠN AI ĐÓ TUYỆT VỜI

Tưởng chừng có một mình tôi
Giữa đêm lặng lẽ bên đời tàn hoang
Hóa ra còn ánh trăng vàng
Còn hơi Gió thoảng, còn hàng cau nghiêng

Tưởng chừng tôi một cõi riêng
Năm canh đếm đủ tuần phiên chờ ngày
Hóa ra còn chút Mây bay
Còn ngàn sao sáng ở ngay trên đầu

Tưởng chừng no nỗi lo âu
Trong cơn đối lả cơ cầu tình yêu
Hóa ra vắng vẻ đầu hiu
Mới nghe Tiếng cõi huyền siêu vọng về

Tưởng chừng góc bụi si mê
Nghìn năm sau vẫn lê thê một mình
Hóa ra có khối Chân Tình
Trở hoa thơm ngát hương kinh mạn nồng

Có Ai Đó, ở bên trong
Bảo tôi thanh thản, vững lòng tuần phiên
Một mình, chẳng phải là riêng
Tôi nghe tiếng lạ giữa miền hồn tôi

Tạ ơn ai đó tuyệt vời
Không đành bỏ mặc tôi người tuần phiên

gã tuần phiên

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

***PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 6 – 2022***